

25 jaar V.C. Aalter

DE VOORGESCHIEDENIS

Op de speelplaats van de Rijksmiddleschool Aalter (nu Gemeenschapsonderwijs) werd in 1973 gestart met recreatievolleybal. Het jaar nadien werd er nu en dan een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen ploegen uit de omstreken en vatte men het plan op om competitief te gaan spelen.

In het seizoen '75 - '76 nam men deel aan de VOBOG-competitie en werd Aalter kampioen in reeks 3.

In '76 - '77 werd met 2 ploegen van start gegaan, ploeg 1 werd zesde in reeks 2 en ploeg 2 behaalde een tiende plaats in reeks 3. Door de goede resultaten en de komst van meer jeugdspelers werd het duidelijk dat V.C. Aalter rijp was voor de provinciale competitie.

SEIZOEN '77 – '78 EN '78 – '79 :

V.C. Aalter werd lid van de Vlaamse Volleybalbond in 1977 onder het stamnummer 1605 en startte de competitie in 4de provinciale C onder leiding van Luc Beke, die op dat moment turnles gaf in de RMS in Aalter. De keiharde trainingen (Domonique Wyckstandt zweet er nog altijd van) en de enorme ervaring van Luc leverden V.C. Aalter een derde plaats op.

In het seizoen '78-'79 presteerde V.C. nog beter en werd het zelfs kampioen met 4 punten voorsprong, slechts 10 sets tegen en zonder verlieswedstrijd. De spelers die dit verwezenlijkten kan u hieronder bewonderen op een oude krantenfoto.

Luc Beke lukte dat seizoen een dubbelslag, kampioen met V.C. Aalter én met Ibis Kortrijk.

HET BESTUUR

Het bestuur van V.C. Aalter had min of meer een vaste vorm gekregen.

Ere-voorzitster : Mevr. Lepreux

Voorzitter : John Coryn

Secretaresse : Magda Van De Walle

Schatbewaarder : Hubert Braekevelt

Bestuursleden : Fernand Brossé, Emiel Maes, Georges Van Poecke, Henri van Torre

Jeugdverantwoordelijken : Ignace Buysse, Jerry Van Torre

Markeerder : Dirk Van Poecke

SEIZOEN '79-'80 : 3DE PROVINCIALE A

V.C. Aalter kon zich in 3de provinciale niet handhaven. Vooral door het feit dat verschillende spelers hun legerdienst moesten vervullen werden enkele belangrijke wedstrijden nipt verloren en moesten we dan ook terug naar 4de provinciale.

SEIZOEN '80-'81 : 4DE PROVINCIALE B

Met de kampioenstitel als doel werd er getraind onder Camiel Reyniers. Deze trainer-coach was op dat moment actief bij Flamingo Maldegem (2de nationale). Camiel kon het goed uitleggen en jawel..... V.C. speelde kampioen en verloor slechts éénmaal.

SEIZOEN '81-'82 : 3DE PROVINCIALE A

Het bestuur wou niet hetzelfde meemaken als in '79-'80 en zorgde voor enkele aanwinsten. Freddy De Vlieger van Vovoc Vosselare (4de nationale), Patrick Van Den Hende, Eric De Mil en Rudy en Pierre Van Kemseke vervoegden de kern. V.C. Aalter had duidelijk een sterke ploeg samengebracht want het behaalde een mooie derde plaats, met slechts 1 puntje minder dan Wachtebeke en Zelzate.

Het miste dus op een haartje de promotie naar 2de provinciale.

SEIZOEN '82-'83 : 3DE PROVINCIALE B

Slechts 1 speler (Freddy De Buck) moest wegens familiale omstandigheden de ploeg verlaten. Walter Tilleman werd aangetrokken om de aanval te versterken. Freddy De Vlieger nam de moeilijke taak van speler-trainer op zich en Eric De Mil die wegens een operatie niet meer kon spelen, fungeerde als coach. V.C. speelde kampioen en had dit voor een deel te danken aan de goede verstandhouding tussen de spelers en bestuur. Ook de beloften met jeugdverantwoordelijke Ignace Buysse speelden in laatste instantie kampioen doordat Oudenaarde op één van de laatste wedstrijden toch nog een steek liet vallen. Ignace stond bekend om zijn last-second time-outs: de opslaggever schrok zich iedere keer een hoedje als Ignace op het plein vloog. De titel was meteen een opsteker voor de toekomst.

SEIZOEN '83-'84 : 2DE PROVINCIALE B

Geen enkele speler verliet de ploeg en ex-trainer Camiel Reyniers kwam over van Maldegem om zijn waarde als speler te bewijzen. Eddy de Fruyt zwaaide over van Ursel om ervaring op te doen. Ook enkele spelers uit de beloften kwamen de kern vervoegen. Eric de Mil nam de taak van trainer over en werd trainer-coach.

V.C. Aalter had als eerste tegenstanders allemaal ploegen met titelambities (Nazareth, Denderwindeke, Oudenaarde en Michelbeke) en verloor telkens met 3-0. Het vertrouwen onder de spelers kreeg een flinke deuk en er werd in de volgende matches te krampachtig gespeeld waardoor enkele haalbare wedstrijden verloren werden.

Door deze slechte start maar ook door enkele interne strubbelingen kon de ploeg het behoud niet verzekeren, wet met het aanwezige talent zeker mogelijk was.

SEIZOEN '84-'85 : 3DE PROVINCIALE C

Het débacle van vorig seizoen bleef niet zonder gevolgen: maar liefst 10 spelers verdwenen van het toneel. Een aantal spelers

keerden terug naar hun oorspronkelijke ploeg of naar de recreatieve competitie. Anderen hingen de schoenen aan de haak wegens studieredenen. Van de ervaren spelers bleef enkel Roland Gerardi (de trouwste niet-Aalternaar) en Jerry Van Torre over. Het bestuur verkoos geen nieuwe spelers aan te kopen en schakelde de beloften in om de reservematchen te spelen, zodat V.C. Aalter met een fel verjongde ploeg voor de dag kwam.

Emmanuel Acar was bereid deze ploeg onder zijn hoede te nemen. Deze passeur uit ere-klasse (Rembert Torhout) bracht de jonge garde heel wat bij, maar dat volstond niet om de degradatie te ontwijken.

SEIZOEN '85-'86 : 4DE PROVINCIALE B

Ook de ervaren ratten Jerry Van Torre en Roland Gerardi stopten met competitievolleybal zodat V.C. Aalter nu louter uit Aalterse spelers bestond, met een gemiddelde leeftijd van 20 jaar. Manu Acar bleef in deze jongeren geloven en dreef hun op de trainingen tot het uiterste. Stillaan begonnen de jongste spelers (letterlijk en figuurlijk) te groeien en in zichzelf te geloven en eindigde V.C. op de vijfde plaats.

WIJZIGING CLUBLOKAAL

Het clublokaal van V.C. Aalter was oorspronkelijk gevestigd in café 'De Beiaard, beter bekend als "Buyskens". Na een tiental jaren van ambiance werd er een lokaal uitgekozen dat dichterbij de sporthal lag : " Ter heide", op 300 meter van de sporthal.

Op de opening van het nieuwe clublokaal creëerde Manu Acar volgende cocktail "Emmanuelle" : Pernod, half flesje schweppes, grote geut Cointreau, grote geut Cola en ijsblokjes

SEIZOEN '86-'87 : 4DE PROVINCIALE B

De ploeg bleef grotendeels ongewijzigd, behalve dat nog enkele jeugdspelers in de kern werden opgenomen. Met Johan De Muynck werd wel een belangrijke versterking binnengehaald. Deze ervaren spelverdeler bracht de nodige rust in de ploeg zodat er in de spannende wedstrijden minder fouten gemaakt werden. Ondanks het feit dat Manu Acar minder training kon geven en coachen (wegens de play-offs met Saxon Torhout) werd de ploeg toch derde met een knappe overwinning tegen Ussel als hoogtepunt. Deze derde plaats leverde onverwacht promotie op, zodat V.C. Aalter terugkeerde naar 3de provinciale.

NIEUWE HOOFDSPONSOR

De uitrusting van de ploeg was dringend aan vernieuwing toe. Garage Gelaude was bereid een inspanning te doen voor V.C. en werd de nieuwe hoofdsponsor.

SEIZOEN '87-'88 : 3DE PROVINCIALE C

Manu Acar kon de trainingen met V.C. Aalter en Saxon Torhout niet meer combineren zodat in laatste instantie naar een andere trainer moest uitgekeken worden. Freddy De Vlieger (oud-speler bij V.C. Aalter) was bereid V.C. uit de nood te helpen.

Carl Vandeputte was reeds opgenomen in de eerste ploeg, maar nog enkele andere junioren (onder leiding van Piet Braekevelt) stonden klaar om de overstap te wagen o.a. Freddy Defruyt, Lieven De Maertelaere en Luc De Mulder.

De ploeg kende een moeilijk seizoen door het feit dat sommige spelers wegens legerdienstverplichtingen niet altijd konden trainen en spelen. Dit was nefast voor de automatismen in het spel, maar toch wist V.C. Aalter zich te redden en eindigde op een veilige 10de plaats.

SEIZOEN '88-'89 : 3DE PROVINCIALE A

V.C. Aalter kreeg dat seizoen steun van damesvolleybalclub Avanti. Tensenaar Dany Claus had een speelster van Avanti leren kennen, zodat het voor het bestuur een koud kunstje was om hem te verleiden bij V.C. te komen spelen.

“Linksepoet” Dany kwam van 1ste provincialer Elversele en werd één van de belangrijkste pionnen in de aanvalskracht van V.C. Aalter. (Foto: inwijding bij VC)

Johan De Muynck nam de moeilijke taak van trainer-speler over van Freddy De Vlieter die naar geboortestad Wontergem trok. De coaching werd toevertrouwd aan Dominique Wyckstandt die op zijn eigen manier de ploeg op zijn foute manier wees.

V.C. Aalter had niet direct steile ambities, want het zat in een sterke reeks met ploegen als Berlare, Sint-Laureins en Lovendegem. De bedoeling van Johan en het bestuur was de jeugdige kern aangevuld met de talenten uit de juniorieslichting, het reeksritme eigen te maken, om binnen een seizoen of twee een plaats bij de top te halen. V.C. eindigde dat seizoen als middenmotor (7de plaats).

SEIZOEN '89-'90 : 3DE PROVINCIALE A

Johan De Muynck begon aan zijn tweede seizoen als speler-trainer en Dominique Wyckstandt was als coach onmisbaar geworden. Het bestuur ging op zoek naar een stevige middenspeler en vond die in ....Temse. Guido De "Block" had nog samengespeeld met Dany Claus en ook Piet Braekevelt was geen onbekende voor hem (toevallig tegengekomen op café). Daar zijn ploeg (Sint-Pauwels) het voor bekeken hield in 1ste provinciale wou hij het wel eens proberen voor een jaartje. De sfeer in Aalter moet hem wel heel goed bevallen want in augustus start hij aan zijn veertiende seizoen bij Aalter en heeft hij er ondertussen zijn nestje gebouwd..

Het bestuur had hoge verwachtingen voor het seizoen, maar de eerste thuiswedstrijd bracht reeds de ontuchtering: Dany Claus en Hans Tanghe ontbraken en er werd met 1-3 verloren tegen Michelbeke (de latere kampioen). Het was echter de enige thuisnederlaag en V.C. Aalter kroonde zich tot vice-

kampioen na een spannende strijd met Hillegem en Ename. V.C. Aalter keerde na 7 jaar terug naar 2de provinciale.

SEIZOEN '90-'91 : 2DE PROVINCIALE A

Het derde seizoen met het duo De Muycnk-Wyckstandt aan het stuur. Peter De Bleecker hield het bij Navok Nazareth (3de landelijke) voor bekeken en werd als 1ste middenman binnengehaald.

V.C. Aalter zat in een reeks met Sint-Laureins, Stekene, Sleidinge en Waarschoot en startte met bescheiden ambities. V.C. verloor de eerste 2 wedstrijden (o.a. 3-1 verlies tegen leider Berlare), zodat de lat ietsje hoger werd gelegd en een plaats bij de eerste vijf werd geambieerd. V.C. eindigde zelfs op een gedeelde 4de plaats met Waarschoot, van een geslaagde terugkeer naar 2de provinciale gesproken!

Ook in de beker van Oost-Vlaanderen schopte V.C. Aalter het ver. In de 1/16 finales kwam het uit tegen 1ste divisieclub Appelterre. V.C. startte met ee vierpunten-voorsprong en moest iedere set nipt de duimen leggen tegen Appelterre, dat toch onder de indruk was van de "zwakke" 2de provincialer.

SEIZOEN '91-'92 : 2DE PROVINCIALE A

Het bestuur had het liever anders gezien, maar Johan De Muyck hield het na 3 jaar als speler-trainer bij V.C. Aalter voor bekeken en zocht een nieuwe uitdaging. Dany Claus ging bij Temse spelen, Peter De Blecker kon niet echt aarden in Aalter en keerde terug naar zijn ex-club Gavere. Dit verlies werd opgevangen door de komst van 3 Eeklonaren (3de divisie) : Jean-Pierre D'Have, Alex en Franky Caestecker. Ook uit Waarschoot kwam een geheimzinnig figuur overzwaaien, een zekere Jacky Crispyn. Kersverse trainer-coach Marc Ego bracht reeds op stage in Zonhoven de sfeer in de ploeg.

V.C. Aalter startte als een wervelwind en vernederde Temse in eigen huis (0-3). Veel ploegen zagen VC reeds als toekomstige kampioen en kwamen tegen ons dubbelgemotiveerd aan de opslag.

Tot aan de heenronde had V.C. uitzicht op een derde plaats, maar dan viel Franky Caestecker uit en moest passeur Carl Vandeputte naar het leger. Aalter kende een terugval en verspeelde op de laatste wedstrijd een zesde plaats door een nederlaag tegen Sinaai en werd slechts achtste. Uitschieters dit seizoen waren de overwinning thuis tegen Waarschoot (3-2, 17-16 in de tie-braek) en het behalen van 1/8 finales van de beker van Oost-Vlaanderen : uitschakeling tegen Appelterre (1ste divisie).

SEIZOEN '92-'93 : 2DE PROVINCIALE A

Jean-Pierre D'Have wou het nog eens hogerop proberen en ging bij gebuur Ursel (3de divisie) spelen. Van Dendermonde kwam Dimitri Haentjes overwaaien. Marc Ego kreeg terug het vertrouwen van het bestuur om de ploeg te trainen.

Het bestuur keek uit naar een plaats in de middenmoot, maar kwam bedrogen uit: enkele opeenvolgende, vaak ongelukkige nederlagen tastten het zelfvertrouwen aan. Zo werd o.a. tegen Kieldrecht verloren met 2-3, na de eerste 2 sets gewonnen te hebben met 15-4 en 15-2. Na 2 overwinningen uit elf wedstrijden bleef iedereen ervan overtuigd dat het behoud een haalbare zaak was. Toen de overwinningen echter uitbleven moest het bestuur de samenwerking met Marc Ego jammer genoeg stopzetten. Johan Quyssens kon met zijn ereklasse-ervaring de ploeg genoeg oppeppen om nog enkele broodnodige overwinningen te halen en het behoud te verzekeren.

Beker van Oost-Vlaanderen : Ook dit jaar konden we doorstoten naar de 1/16 finales : tegenstander was Maldegem, leider in 1ste divisie. Aalter verloor met 0-3, maar kon toch 2 sets standhouden tot 13-13.

BESTUURSWISSEL

Na 15 jaar noeste arbeid voor V.C. Aalter hingen een aantal bestuursleden “hun schoenen” aan de haak en lieten het werk over aan de jongere garde.

Voorzitter John Coryn had altijd het nodige respect kunnen afdwingen bij de spelers, alsook bij de andere bestuursleden. John kon heel goed relativeren maar kon ook humoristisch heel sterk voor de dag komen.

Het bestuur had het niet gemakkelijk om een opvolger te vinden, maar kon Dirk Cocquyt toch overtuigen om de moeilijke job van voorzitter op zich te nemen.

Ook Georges Van Poecke was er van in het begin bij. Eerst als speler, dan als bestuurslid. Op de tombola van onze jaarlijkse souper kon Georges de mooiste prijzen tevoorschijn toveren. Volgens bepaalde bronnen werd hij zelfs verdacht van enkele winkeldiefstallen.

Oudstrijder Henri Van Torre was het vechten niet verleerd. Henri was immers onklopbaar als er kaarten moesten verkocht worden of als er mensen moesten aangesproken worden om naar het souper te komen. Aan het scorebord daarentegen was hij niet altijd even secuur en werd dan ook regelmatig door de scheidsrechter op de vingers getikt.

Het bestuur zag 3 waardevolle medewerkers vertrekken en stond voor de zware taak om V.C. Aalter verder sportief en financieel gezond te houden.

SEIZOEN '93-'94 : 2DE PROVINCIALE A

Met de komst van Johan Quyssens bleken heel wat spelers geïnteresseerd om bij V.C. te komen spelen. Jean-Pierre D'Have keerde na een jaartje Ursel terug en ook Rik Strymes (Sint-Laureins) zag het bij ons wel zitten. De belangrijkste troef was echter de komst van de linkshandige passeur Lino Van Durmen (Waarschoot).

Het bestuur had de nieuwe hoofdsponsor (Logro) een plaats bij de top-drie beloofd, zodat de ploeg voor een zware opdracht stond. Na een 6 op 6 werd in de heenronde tweemaal op verplaatsing verloren (Lochristi en Zele). In de terugronde kon men ze in eigen huis bekampen, alles was dus nog mogelijk. Tegen Beervelde werd onder het oog van AVS nipt verloren met 2-3. Zele bleek de sterkste ploeg te zijn (0-3) en werd ook kampioen. De beoogde derde plaats was niet voldoende voor promotie wat de vorige seizoenen wel het geval was.

Beker van Oost-Vlaanderen : V.C. Aalter kreeg stilaan een beker-reputatie. In de 1/16 finales werd Ninove (ongeslagen leider in 1ste provinciale) met 3-1 (9-15, 15-10, 15-8, 15-7) naar huis gestuurd. Melsele was de tegenstander in de 1/8 finales. V.C. speelde zonder complexen, startte heel sterk en kon net geen tie-break uit de wacht slepen (1-3 : 15-6, 9-15, 14-16, 10-15).

SEIZOEN '94-'95 : 2DE PROVINCIALE A

Franky Caestecker moest stoppen wegens een aanslepende blessure en Carl Vandeputte verhuisde naar West-Vlaanderen. Het bestuur keek uit naar vervangers en vond die dicht bij huis. Johan Brusselle (Ursel) had ervaring opgedaan in 3de landelijke en passeur Jan De Paepe kwam terug naar V.C. na 5 jaar bij Navok Nazarth (1ste divisie) vertoefd te hebben. De welbekende Gino Roose kreef het sportieve roer in handen en stelde de titel als doel.

In de heenronde werd enkel van Kruike verloren (3-1). In de 1/8 finales van de O.V.V.-beker was V.C. bijna de betere van Hemelveerdegem (2-3). Een dubieuze beslissing van de scheidsrechter op 13-13 in de tie-break deed de wedstrijd kantelen in het voordeel van de bezoekers. Deze nipte nederlaag werd gevolgd door een nederlaag tegen rode-lantaarn Beveren. V.C. moest dus van Kruike winnen om alleen aan de top te blijven. Het thuisvoordeel was echter niet voldoende, er werd verloren met 0-3. De veer bij V.C. was duidelijk gebroken en het moest zelfs nog een testwedstrijd spelen tegen Sint-Niklaas voor de 2de plaats. Ook die wedstrijd werd verloren (3-1) en dus bleef Aalter in 2de provinciale.

SEIZOEN '95-'96 : 2DE PROVINCIALE A

Het mislopen van de promotie had de verstandhouding tussen spelers en trainer Gino Roose vertroebeld en dus kreeg Marc Ego bij V.C. een tweede kans als trainer-coach. Jean-Pierre D'Have en Franky Caestecker keerden terug naar hun moederclub Eeklo. Nieuwkomer was Koen Steen (Loppem), die zich in Aalter kwam vestigen. Ook enkele junioren werden aan de kern toegevoegd.

In de voorbereiding liep alles gesmeerd, maar eens de competitie goed van start was begonnen de naweën van vorig seizoen ons parten te spelen : eens de ploeg op achterstand kwam verdween het vertrouwen en de vechtlust. V.C. Aalter speelde heel onregelmatig, met de wedstrijden op Nazareth als uitschieter : verlies met 3-2 (3-15, 16-14, 2-15, 15-13, 15-11) en toch 17 punten meer gescoord. Er werd dat seizoen liefst 11 keer een tie-break gespeeld, waarvan er slechts 3 gewonnen werden.

Op het einde van het seizoen kwam er gelukkig nog een opflakking zodat men nog een veilige 8ste plaats kon halen. Iedereen was er echter van overtuigd dat, met het potentieel in de ploeg, een plaats bij de top-5 mogelijk was. Alleen in de beker kon V.C. Aalter het hoogste spelpeil halen, met de 1/8 finales als eindpunt : tegenstander, alweer Hemelveerdegem (leider in 2de divisie) dat zich geen 2 keer een tie-break liet aansmeren (1-3).

SEIZOEN '96-'97 : 2DE PROVINCIALE A

V.C. Aalter verloor tijdens het tussenseizoen verschillende geroutineerde spelers : Johan Brusselle stopte met competitievolleybal, Lino van Durmen hadden ze nodig in Waarschoot, Koen Steen verhuisde nu naar Wetteren, Christophe Cocquyt moest afhaken wegens een knieblesure en Alex Caestecker was druk bezig met het in elkaar knutselen van zijn villa. Enkel Marc Van Speybroeck

kwam de ploeg aanvullen als tweede passeur, zodat de ploeg verder werd aangevuld met junioren. Denis Ryckx was bereid om deze mengeling van jong en oud te trainen. Hij had verschillende jonge spelers nog bezig gezien op jeugd stages en zag het wel zitten. Jacky Crispyn werd ingeschakeld als coach, daar Denis ook Ruiselede trainde.

Door de grondige wijziging van ploeg en het gebrek aan automatismen kon men in de heenronde geen vuist maken. Het behoud was nog mogelijk indien men Beveren achter zich kon houden. Toen Beveren echter opeens alles begon te winnen legde iedereen er zih bij neer dat V.C. slechts elfde zou eindigen in deze wel erg sterke reeks (Belsele werd pas 10de met 10 gewonnen matches). Na 8 jaar keert V.C. terug naar 3de provinciale.

SEIZOEN '97-'98 : 3DE PROVINCIALE A

De sympathieke Guy Luyckx uit Waarschoot werd de nieuwe trainer van VC Aalter, dat enkel Jacky Crispyn uit de ploeg zag verdwijnen. Van Sint-Laureins en Ruiselede kwam versterking overgewaaid onder de vorm van Dirk Beelaert en Nico De Smet. Aangezien ook Alex Caestecker terugkwam uit "bouwverlof" werd een plaats bij de top 3 vooropgesteld. Halverwege de competitie werd echter duidelijk dat het een tweestrijd zou worden tussen Sint-Laureins en Aalter. Door de overkomst van Sentenaar Dirk Beelaert naar Aalter was de wedstrijd in Sint-Laureins meer dan een geladen derby.

Sommige spelers hadden concentratieproblemen door de onsportieve houding van de thuissupporters en dat resulteerde in een nipte nederlaag. Op de voorlaatste wedstrijd van de competitie Aalter-Sente viel de beslissing. In een helse sfeer en na een spannende vijfsetter reven de bezoekers verdiend de kampioenstitel binnen. Maar ook Aalter mocht vieren: na één jaar 3de provinciale keerde het terug naar 2de provinciale. Dit jaar werd ook gestart met een ploeg in de nieuwe recrea-competitie van de Oostvlaamse Volleybalbond.

SEIZOEN '98-'99 : 2DE PROV. A EN 3DE PROV. A

Dit seizoen werd er voor de eerste keer in de geschiedenis van VC Aalter van start gegaan met een tweede ploeg. Het bestuur vond dit noodzakelijk om iedereen spelgelenheid te geven.

A-Ploeg

De naar Aalter verhuisde Koen Matthys van 2de divisieploeg Gavere kwam in de plaats van Dirk Beelaert die de ploeg verliet wegens werk- en bouwperikelen. Het seizoen werd heel ambitieus aangevangen, en terecht. In een heel evenwichtige competitie stond VC na 8 wedstrijden op een mooie derde plaats met 5 gewonnen en 3 verloren wedstrijden. Maar toen sloeg het noodlot toe: Dimitri Haentjens jongleerde met een cirkelzaag en was bijna zijn hand kwijt, Alex Caestecker liet

een plasticzakje tussen zijn fietswiel slingeren met een salto en een gebroken pols als resultaat, bovendien werd Jan de Paepe door het bestuur disciplinair geschorst. Aalter won nog één wedstrijd maar net toen de haalbare tegenstanders op het programma stonden viel ook Piet Braekevelt uit met gescheurde gewrichtsbanden. Het ontbreken van 4 basisspelers had het vertrouwen van de andere spelers serieus aangetast. In overleg met trainer Guy Luyckx greep het bestuur naar het ultieme reddingsmiddel nl. een trainerswissel (1 speler zag dit niet zitten en liet de ploeg in de steek) . Marnix Acar trachtte het vertrouwen van de resterende spelers nog op te vijzelen en gaf ook de junioren hun kans maar die éne broodnodige zege om het behoud te verzekeren kwam er echter niet. Het werd dus een retourticket naar 3de provinciale.

B-ploeg

De recreacompetitie van de bond werd stopgezet zodat de recreaploeg werd aangeworven om de reservenmatch van de B-ploeg te spelen. Onder het motto “deelnemen is belangrijker dan winnen” was het resultaat op het einde van het seizoen niet belangrijk. Geen mens die nog weet hoeveelste ze geëindigd zijn.

SEIZOEN 1999-2000 : 3DE PROV. A EN 3DE PROV. B

Het rampseizoen van vorig jaar had zijn gevolgen. Koen Matthijs en Alex Caestecker zochten hun geluk op bij Maldegem en zowel Dimitri Haentjens als Marc Van Speybroeck hielden het competitievolleybal voor bekeken. Het bestuur bleef niet bij de pakken zitten en herschikte beide ploegen met als doel 2 evenwichtige teams op de been te brengen.

De B-ploeg bestond voor het merendeel uit ervaren spelers en werd versterkt met Peter Strobbe van Pervol Ruisselede. Marnix Acar kreeg de hoede over de sterke juniorenlichting aangevuld met Luc De Mulder en routinier Piet Braekevelt, dit werd de A-ploeg.

A-ploeg

In 3de provinciale B werd VC samen met Hemelverdegem, Aalst en Ronse bij de titelkandidaten getipt. Onder Marnix werd er vooral op technisch gebied veel bijgeleerd. De A-ploeg speelde een heel puike heenronde met slechts 1 nederlaag: thuis tegen titelkandidaat VK Aalst met 2-3. In de terugronde bleef Aalter een foutloos parcours afleggen en door de nederlaag van Hemelverdegem op Wontergem werd het zelfs kampioen zonder te spelen. Een week later werd toonde de A-ploeg zich een waardig kampioen en revancheerde het zich op Aalst met een 1-3 overwinning. In de eindrondes bekroonde de A-ploeg zich nog eens tot algemeen kampioen van 3de provinciale na winst tegen Kruikeke met 3-1. Ook de reserven speelden dit seizoen kampioen.

B-ploeg

De B-ploeg – werd ondergebracht in 3de provinciale A (Valère toch!). Door het groot aantal thuiswedstrijden werd de heenronde afgesloten op een onverwachte 1ste plaats. De terugronde diende zich heel wat lastiger aan maar toch kon men een verdienstelijke 4de plaats uit de wacht slepen. Onze B-ploeg was de enige ploeg die kampioen Kruibeke kon verslaan. Patrick Coene was dan ook een “meester” in het opjutten van zijn spelers. Die overwinning tegen Kruibeke met 3-0 kostte hem dan wel een spaghetti-avond. De eindronde wedstrijd tegen Wontergem (vierde in 3de prov. B) werd jammer genoeg verloren anders had dit de promotie opgeleverd.

SEIZOEN 2000-2001 : 2DE PROV.B EN 3DE PROV.A

Beide teams bleven praktisch ongewijzigd, enkel Christophe Nachtergaele ging van B naar A en Luc De Mulder van A naar B.

A-ploeg

Aangezien er 3 ploegen meepromoveerden naar 2de provinciale B en Ronse forfait gaf bij aanvang van het seizoen werd een plaats bij de middenmoot vooropgesteld. Steenhuize startte het seizoen als topfavoriet. De derde wedstrijd leverde de eerste thuisnederlaag op tegen Hemelveerdegem (1-3). Onze jonge ploeg ging daarna op haar elan door van vorig seizoen en verloor niet meer in de heenronde. Na een memorabele wedstrijd in de hel van Steenhuize (winst met 2-3) behoorde Aalter opnieuw tot de titelkandidaten samen met Steenhuize, Hemelveerdegem, Lokeren en Lede. In de terugronde schakelden de tegenstanders elkaar uit zodat VC op 3 speeldagen van het einde de titel kon vieren, dan moest het thuis wel winnen van ... Steenhuize. Het werd echter een 2-3 nederlaag. Geen nood, de kampioenviering werd gewoon een week uitgesteld na 3-1 winst tegen Deinze. De tweede kampioentitel op rij en voor de eerste maal in de geschiedenis promoveerde VC Aalter naar 1ste provinciale.

SEIZOEN 2001-2002 : 1STE PROVINCIALE EN 2DE PROV.B

Het nieuwe seizoen was voor beide teams was een stap in het onbekende, het behoud was dan ook de belangrijkste doelstelling.

A-ploeg

Marnix zag de overstap naar 1ste provinciale als trainer niet zitten maar zag de functie van scouter wel zitten, menige ploeg mocht hem dit seizoen met zijn videocamera verwelkomen.

Er een overeenkomst bereikt met trainer Jan Van Der Plas, die er 3 jaar Maldegem (2de divisie) had opzitten. Thijs van Goethem, eveneens van Maldegem (1ste prov.), en Lieven Vande Weghe van Ruiselede kwamen de A-ploeg vervoegen. De eerste wedstrijd tegen Wachtebeke werd meteen gewonnen (3-1), maar de volgende wedstrijd op Denderhoutem (3-1) toonde aan dat in je 1ste provinciale de concentratie nooit mag laten zakken. Onze A-ploeg had zijn lesje geleerd en moest in de heenronde enkel nog in Belsele hun meerdere kennen, al kroop het tegen Ename en Eeklo wel door het oog van de naald.

Totaal onverwacht stond Aalter opnieuw aan de leiding samen met Denderhoutem en Oudegem, de ploegen die op het programma stonden bij de start van de terugronde. Die wedstrijden beloofden een harde dobber te worden, want thuis tegen Denderhoutem moest Piet Braekevelt afmelden met een schouderkwetsuur, en op Oudegem kon Jonas Tamsyn er niet bij zijn wegens examens. Met Thijs van Goethem als middenman ad interim werden beide ploegen met 3-1 naar huis gestuurd. Onze jongens hadden hun lot nu in eigen handen, enkel de verplaatsing naar Ename kon nog roet in het eten gooien. Uitgerekend daar werd de kampioenstitel behaald na een bloedstollende wedstrijd (2-3). De derde kampioenstitel op rij werd tot een stuk in de nacht gevierd, onze voorzitter verloor er zelfs zijn baard bij.

B-ploeg

Na 3 jaar werd de vruchtbare samenwerking met Patrick Coene beëindigd en nam Guido De Block het sportieve roer over als speler-trainer. Door het stopzetten van de B-ploeg van Maldegem (1ste prov.) kwamen Steven Van Landuyt en Simon Coens hun geluk bij Aalter beproeven, van Kalken kwam Filip Van Haecke overgewaaid.

In de voorbereiding liep het al serieus verkeerd: Filip Van Haecke lukte om met beide voeten in het gips te kruipen, Jos Van Gils moest zonnodig een spil in zijn hand hebben en Luc De Mulder had de moed om een traktor over zijn been te laten rijden. Het is dus niet te verwonderen dat de competitie een rampzalige start kende met 6 nederlagen op rij. Na een spelersvergadering met het bestuur

wezen de neuzen opnieuw in dezelfde richting en werd er zowaar 4 maal op rij gewonnen. In de terugronde werd er al eens tegen een topploeg gewonnen ondanks enkele bijkomende kwetsuren. Onze B-ploeg eindigde op een verdienstelijke 8ste plaats, maar met wat meer geluk had een vijfde plaats er zeker in gezeten. De mannen van Guido waren wel de kampioenen van de lange sets: 39-37, 32-30, 31-29 en zelfs een 26-24 in de tie-break waren eerder regel dan uitzondering.

SEIZOEN 2002-2003: 2DE DIVISIE EN 2DE PROVINCIALE

A-ploeg

De ploeg heeft aan de voorzitter plechtig beloofd dat ze dit seizoen geen kampioen zullen spelen.

B-ploeg

De B-ploeg heeft niets beloofd!

HISTORIEK JEUGD

In deze historiek werd de jeugd niet opgenomen omdat er maar weinig foto's in het archief te vinden waren. Toch even vermelden dat er met de scholieren junioren ploegen destijds enkele knappe prestaties geleverd werden. Niettegenstaande er nooit een kampioenstitel behaald werd stoomden de meesten onder hun door tot de A-ploeg, die nu kampioen speelde in 1ste provinciale. Hieronder kan je deze spelers nog eens aanschouwen in hun eerste volleybaljaren.

JUNIOREN '88 – '89 :

JUNIOREN '89 – '90 :

KADETTEN '90 – '91 :

SCHOLIEREN '93 – '94 :

SCHOLIEREN '94 – '95 :

JUNIOREN '94 – '95 :

SCHOLIEREN '95 – '96 :

JUNIOREN '95 – '96 :

SCHOLIEREN '96 – '97 :

JUNIOREN '96 – '97 :

